

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

En Skatteprocent af den her foreslaaede Størrelse maa vistnok anses for en virkelig moderat og ikke særlig trykkende for Rentehyderen, al den Stund de Svingninger, Pengemarkedets større eller mindre Rigelighed fremtalde i Rentefoden, som oftest ere langt mere indgribende. Indvendes herimod, at Sammenligningen halter, fordi disse Svingninger fremkomme af uberegnelige Aarsager, og ikke som her ved Statens Indgriben, skal hertil blot bemærkes, at de forskellige Konverteringer af Statsgælden, der dog maa betragtes som direkte Statsforanstaltninger, utvivlsomt have ramt Rentehyderne langt haardere end nærværende Kapitalstat, idet de faktisk have nedbragt den forud gængse Rente fra dels 5 til 4 pCt., dels fra 4 til $3\frac{1}{2}$ & $3\frac{3}{4}$ pCt., hvad der vilde svare til en Kapitalstat af henholdsvis 6, 12 og 24 pCt.

Samtidig med Begrundelsen af, at den her foreslaaede Skatteprocent er højt moderat, ligger det ikke fjernt at frygte for, at Staten ikke vil give et tilstrækkeligt og klækkeligt Beløb, og man skal derfor henvise til, at en paa dette Omraade saa sagkyndig Autoritet som Professor Falbe-Hansen har beregnet det Beløb, der vilde indkomme ved et af ham udarbejdet Forslag til en Kapitalstat, til 4,100,000 Kr., et Beløb, der efter nærværende Forslag vil blive et betydeligt højere, da dette under Bestatningen inddrager saa væsentlige og ny Objekter som Statsobligationer, Overformynderimidler og Fideikommisskapitaler.

Til §§ 2 og 3.

Indholdet af disse Paragraffer forklarer vistnok sig selv.

Til § 4.

Naar man uden synderlig Betænkelse her har inddraget Renten af Statsobligationer under Bestatningen, skyldes det den Betragtning, at foruden det i og for sig retfærdige i at stille alle Rentehydere under

lige Vilkaar, kan det ikke skønnes, hvad der skulde afholde os fra at følge det Eksempel, der i saa Henseende gives af saa mange andre Stater, deriblandt ogsaa et af Verdens rigeste Lande (England).

Til §§ 6, 7 og 8.

De her omhandlede private Personer har man ikke troet det muligt at forskaane for en tvungen Selvangivelse af deres Kapitalindtægt, hvorvel det dog maaste ved nærmere Overvejelse og mere indgaaende Undersøgelser af Forholdet langt fra er utænkeligt, at en saadan Selvangivelse kunde findes ufornudden for de Personers Vedkommende, der omhandles i §§ 6 og 7, medens Selvangivelsen med alle sine Følger (jfr. § 11) aldrig vil kunne undværes over for de i § 8 nævnte Personer.

Til § 9.

Det vil formentlig erkendes for hensynsfuldt og human, at man her har villet give Smaakapitalister Lejlighed til at frigøre sig for en Bestatning, der maaste kunne falde dem trykkende, og det vil formentlig lige saa fuldt ud erkendes, at der ingen Anledning er til at drage Grænserne videre end her flet; thi en Kapitalindtægt af 800 Kr. forudsætter jo mindst en Kapital paa 20,000 Kr., og Gjeren af en saadan synes nok uden Ubillighed at kunne ansættes til en lempelig Skat. Det bør maaste endnu bemærkes, at den engelske Indkomstskildebefatning har en lignende Form for Skattefrigørelse af smaa Indtægter, og at man derfor med saa meget mindre Betænkelse har kunnet optage denne Paragraf i Systemet.

Til §§ 10 og 11.

De her anførte Bestemmelser trænge uden Tvivl til Forandringer og Tilføjelser, men paa Sagens nærværende Stadium ville de her givne formentlig være tilstrækkelig besleddende.